

Αἱ γυναῖκες καὶ ἡ ψῆφος

Ὅλιγον ἔλειπε νὰ μὴ τὸ πάρωμεν κάβο. Τὸ 30ὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων προβλέπει ὅτι «Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν εὐθέτω χρόνῳ δύναται νὰ χορηγήσῃ διὰ Ν.Δ. ψῆφον εἰς τὰς γυναῖκας». Ἡ αἰώνια ἱστορία δηλ. ἡ γνωστὴ ὑπόθεσις διὰ τὴν ὁποία, καὶ μελάνης ἐχύθησαν τόνοι καὶ οὐγγίαι ἰδρωτός.

Ψῆφον εἰς τὰς γυναῖκας. Τὸ ἀκούω καὶ αἰσθάνομαι τὴν καρδίαν μου νὰ σφίγγεται. Ρίγη παγερὰ ἀνεβοκατεβαίνουν στὴν σπονδυλική μου στήλη. Λέος καὶ τρόμος μὲ καταλαμβάνει, διότι πῶς τὸ θέλετε ; Ἡ ψῆφος θὰ γίνῃ ὁ τάφος τῆς γυναικός. Θὰ τὴν χάσωμεν, θὰ δραπετεύσῃ ἀπὸ τὸ σπῆτι καὶ τὴν καρδίαν μας. Θὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὸ παράθυρον. Καὶ πλέον, χαῖρε γιὰχνὶ εὖοσμον καὶ εὐγεστον, χαῖρε εἰδύλλιον ποιητικώτατον, χαῖρε ἔρωσ.

Ἡ θέσις τῆς γυναικός εἶναι εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ τὴν καρδίαν μας. Βασίλισσα εἰς τὸ πρῶτον καὶ τὴν δευτέραν. Διὰ τὸ θέλετε νὰ τὴν ἀναμίξετε εἰς τὰ πολιτικά, νὰ τὴν γυνώσσετε τῶν ἀρετῶν τῆς ; Φαντασθῆτε τὴν πρὸς στιγμὴν πρὸ τοῦ ἔκλογικοῦ τμήματος, μαινομένην, λυσσῶσαν, καὶ γανριῶσαν, θηριώδη καὶ μαγκουροφόρον. Διότι ὅλα θὰ τὰ κάμῃ. Τὸ δικαίωμα τῆς ψῆφου θὰ τῆς ἀνοίξῃ τὸν δρόμον πρὸς πᾶσαν ἀσχημίαν, θὰ τεθῆ ἐπὶ κεφαλῆς διαδηλώσεων καὶ θὰ φάγῃ τὸν κόσμον. Θὰ παύσῃ νὰ εἶναι γυναῖκα, ἀβρά, τρυφερά, εὐαίσθητος. Τὸ ὠραῖον ἄνθος τοῦ ἔρωτος θὰ παύσῃ φνόμενον εἰς τὴν καρδίαν τῆς. Θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ σπῆτι τὸ ὁποῖον σήμερον εἶναι ὁ ναὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἱεροουρεῖ.

Χρονογράφημα τοῦ Πίκουικ στὴν «Καθημερινή» τῆς 16.7.1924.

Καὶ ἡμεῖς ; Τὶ θὰ γίνωμεν ἡμεῖς ἔχοντας σύζυγον μαίναδα τοῦ εἶδους αὐτοῦ ; Ποῦ θὰ ἀναζητήσωμεν τὴν πρόσχαρη ποίησιν τοῦ στρωμένου τραπεζιοῦ ; Θὰ ἀπέλθῃ ἡ Ἐστιὰς εἰς τὰ ἐκλογικὰ σαλόνια, τὸ ἱερὸν πῦρ τοῦ μαγειρείου θὰ σβύσῃ καὶ θὰ σιωπήσῃ τὸ θεῖον ἄσμα τοῦ κοχλάζοντος φαγητοῦ. Θὰ καταστήσωμεν σὺν τῷ χρόνῳ, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, ἡ νταντὰ τῶν τέκνων μας. Διότι καὶ τὰ κλωσσόπουλα αὐτὰ θὰ μείνουν μόνα καὶ πανέρημα εἰς τὸν ἐγκαταλελειμμένον οἶκον. Ποῦ δὲ ἔρωσ πλέον ; Ὁ μικρὸς Θεοῦλης θὰ σπάσῃ τὸ τόξον του καὶ μ' ὄλο του τὸ δίκην. Ὁ ἄγγελός μας θὰ μεταβληθῇ εἰς τέρας. θὰ φέρῃ ὀζώδη ράβδον πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ θηλυκοῦ κόμματος, ἡ φωνὴ του θὰ εἶναι τραχεῖα καὶ βροτώδης.

Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ σὲ κολακεύσωμεν, κυρία μου, δὲν ἔγινες διὰ τὰς ἐκλογικὰς ἀναστατώσεις, δὲν ἐπλάσθης ὑπὸ τοῦ καλοῦ Θεοῦ διὰ νὰ κομματίζεσαι καὶ νὰ ψηφίζης. Τὶ τὸ θέλεις ἄλλωστε τὸ κόμμα ἀφοῦ εἶσαι μόνη σου κόμμα - τος. Τὶ θὰ κερδίσης μὲ τὴν ψῆφο ; Μήπως δὲν βασιλεύεις σήμερον ἐπὶ τῶν καρδιῶν μας, μήπως ἡ γῆ δὲν σοῦ ἀνήκει ; Τὶ ζητεῖς ἐπὶ πλέον ; Εἶσαι ἄνασσα καὶ εἴμεθα δοῦλοι σου. Μᾶς τυραννεῖς καὶ ὑπομένομεν. Μᾶς ἐξουσιάζεις, μᾶς ποτίζεις ἄλας καὶ χολὴν καὶ συρόμεθα πάντοτε ὑπὸ τὸν ποδόγυρόν σου. Τὶ περιπλέον ; Ἄφησε τὴν πολιτικὴν κατὰ μέρος. Θὰ σὲ καταστρέψῃ. Καὶ περιορίσου εἰς τὸν ἔρωτα. Αὐτὸς εἶναι τὸ αὐτοῦ σου, δι' αὐτοῦ ἐπικρατεῖς, εὐτυχεῖς, εὐδαιμονεῖς, πατάσσεις, συντριβεῖς. Θέλεις καλύτερον ὄπλον ; Πρόσεξε μόνον μήπως δὲν τὸ χειρισθῆς καλά, μήπως σοῦ κόψῃ τὰς χεῖρας καὶ τότε...